

til rådighed, ikke har haft mulighed for en grundig gennemgang af de enkelte lovforslag og de virkninger, som de ændrede refusionsregler må få bl. a. med hensyn til kommunalbestyrelsernes beslutninger om bevillinger til de enkelte formål.

Mindretallet må derfor vende sig mod den alt for hurtige og utilstrækkelige behandling, forslagene har fået i udvalget.

Endvidere ønsker mindretallet at påpege, at en egentlig byrdeudligning kun kan gennemføres efter de retningslinjer, som mindretallet fremførte ved forslagenes 1. behandling. Efter disse retningslinjer skal staten opkræve kommuneskatten med samme beskatningsprocent for alle kommuner. Kommunerne skal så månedsvis have udbetalt et beløb, der svarer til dækning af den enkelte kommunes udgifter fastsat efter objektive kriterier, først og fremmest den enkelte kommunes befolkningstal, -struktur og -tilvækst. Derudover skal den enkelte kommune have mulighed for opkrævning af et begrænset skattebeløb, eventuelt over grundbeskatningen, til gennemførelse af særlige opgaver, byggende på lokale ønsker. Om udformningen af disse retningslinjer henviser mindretallet endvidere til det ændringsforslag, som socialistisk folkeparti har stillet til lovforslaget om revision af den kommunale inddeling i Århus, Odense og Ålborg byområder.“

Nærværende forslag til lov om generelle tilskud til kommunerne gennemførtes med enkelte af indenrigsministeren stillede ændringsforslag, hvoraf de vigtigste om en midlertidig økonomisk udligningsordning for hovedstadsområdet er omtalt i det foregående. Herudover stillede ministeren ændringsforslag om en fremrykning af tidsfristerne for beregningen af registerfolketallet og reguleringspristallet i forbindelse med beregningsarbejdet af tilskuddenes størrelse.

Ved 3. behandling betegnede *J. O. Krag* (S) det forhold, „at disse lovforslag nu passerer gennem folketingets ekspeditionsmaskineri, som så uforsvarligt, at det formentlig er uden sidestykke i dansk parlamentarismes nyere historie“. *Morten Lange* (SF) meddelte, at hans gruppe havde besluttet *ikke at deltage i afstemningen* om lovforslagene „for derigennem over for regeringen at vise, at et sådant arbejde i folketinget kan tinget ikke være tjent med.“ *Sigsgaard* (VS) betegnede den politik, der blev ført, som „asocial“. — Regeringspartierne ordførere, *Henry Christensen* (V) og den fg. indenrigsminister (*Thestrup*) tilbageviste oppositionens angreb, som man mente gik alt for vidt. Det blev understreget, at lovforslagene også forud for fremsættelsen i folketinget havde været underkastet et meget langt forberedelsesarbejde, og at det til stadighed var blevet fremhævet, at det kun drejede sig om „første etape af løsningen.“

Lovforslaget blev herefter vedtaget med 88 stemmer mod 45 (S, VS og SA).